

**OPINIA**  
**KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 12 lipca 2013 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa**

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa, dostrzega potrzebę zwiększenia ochrony interesów podatnika. Rolą sądów administracyjnych winno być przede wszystkim orzekanie o legalności merytorycznych rozstrzygnięć zapadłych w postępowaniu administracyjnym ogólnym czy podatkowym. W szczególności nie jest konieczne aby, jak przewidują projektodawcy, na postanowienie o niezakończonym sprawie we właściwym terminie, wydane przez dyrektora izby skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej, dyrektora izby celnej oraz samorządowe kolegium odwoławcze przysługiwała od razu skarga do sądu administracyjnego z pominięciem możliwości skorzystania z zażalenia czy wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Zdaniem Rady, wprowadzenie proponowanych rozwiązań spowoduje odmienne od zakładanych skutki, a więc wydłużenie postępowania podatkowego związane z koniecznością rozpoznania skargi przez sąd administracyjny. Rada zwraca także uwagę, że w obecnie obowiązującym stanie prawnym, w sytuacji permanentnego przedłużania postępowania, dopełnienie przez organ podatkowy obowiązku zawiadomienia o niezakończonym sprawie we właściwym terminie, o którym mowa w art. 140 § 1 Ordynacji podatkowej nie wyklucza przecież możliwości złożenia przewidzianego w art. 141 § 1 ponaglenia, a w przypadku bezczynności ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub samorządowego kolegium odwoławczego, skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, po uprzednim wezwaniu tych organów do usunięcia naruszenia prawa. Pomimo, że w 141 § 1 Ordynacji podatkowej nie występuje termin „przewlekłe prowadzenie postępowania” (odmiennie zatem niż w art. 37 § 1 kpa), w orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że bezczynność organu administracji publicznej zachodzi także, gdy organ wprawdzie prowadził postępowanie w sprawie, jednakże, mimo istnienia

ustawowego obowiązku, nie zakończył go wydaniem stosownego aktu. Wyznaczenie nowego terminu w zawiadomieniu o którym mowa w art. 140 §1 Ordynacji podatkowej, nie oznacza zatem, że organ nie ponosi żadnych ujemnych konsekwencji swojego działania czy raczej bezczynności.

Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że proponowane zmiany mogą zwiększyć w znaczący sposób obciążenie sądów administracyjnych, czego projektodawcy zdają się nie brać pod uwagę.